

Виходить у Львові щодня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годі по полудні.

Редакція і Адміністрація: удиця Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати поштової.

Реклямації незанечасті вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в Адміністрації „Газети Львівської“ і в ц. к. Старостах на провінції:

на цілий рік зр. 2.40
на пів року зр. 1.20
на чверть року „ — 60
місячно „ — 20
Поодинокє число 1 кр.

З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5.40
на пів року зр. 2.70
на чверть року зр. 1.35
місячно „ — 45
Поодинокє число 3 кр.

Спільні делегації.

З вчорашнім днем закінчили ся великі ферії парламентські і розпочали ся в Будапешті сесія делегаций австрійської, угорської і хорватської. Делегация належить хитро працювати в Галіції послі: Барвінський, Халемський, Залеский, Гомпеш, Щепановський і го. Св. Валенті.

Вчорашнє засіданє австрійської Делегация розпочало ся по вершені роботи в будинку. З міністрів явили ся: гр. Кавалері, Келлер, Кріггаммер і віцедиректор Шенкер. Делегация Гавсвірт яко найстарший з віком обирає провід і покликав на секретарів найуважливих делегаций гр. Вальтерскірхена і гр. Вальредіого. Відтак приступлено до вибору президента. На 51 голосів одержав Хюкелер 46, др. Рус 1 голос, а 4 картки були порожні.

Нововибраний президент подякував за сей вибір та за довіру і заявив, що повноваження уряд буде сповнити безсторонно і з цілою ревностю. При сем додав, що парлам над предложениями правительства будувати розглядати ся в Делегациях з всюю точністю і совітливостю та з увагою на рівновагу в бюджеті держави і на можливість того, що можуть двигати народи. Далше заявив бесідник, що укріпленем тридержавного союзу і розширенем угод торговельних узискано, що правда, нов. гарантії для пожеланого мира, але хвиля розбурхання ще не настала. Австрия в виду загального скріплення збройних сил в Європі не може позітати на боці, а Делегация, маючи то на оці, не відмовлять потрібних средств на удержанє і скріпленє армії і маринарки. Наконєць присвятив бесідник теплу згадку помершому міністрови

Баверови і підвіє его заслуги около розвою армії австрійської. Президент говорив ще о великих заслугах міністра Калая около культурного поступу окупованих країв а наконєць загадавши ще про трагічну смерть Архієп. Вільгельма, закінчив свою промову окликом в честь С. Вел. Цесаря.

По сем приступлено до дальших виборів. Віцедиректором вибрано дел. Гавсвірта 47 голосами на 53 голосуючих. Секретарями вибрано Вальредіого, Ельца, Гартля і Вальтерскірхена. Далше вибрано комісію порядку і верификаційну. По скінченю виборів представив міністер Калая п. міністра війни Кріггаммера і предложив бюджет.

Прелімінар спільних видатків на рік 1895 виказує: 149,379.913 зр., т. е. о 4,131.413 зр. більше, як в минулому році. Надвишку доходів матових, призначених на покриття тих видатків, прелімінарно на 47,539.720 зр., т. е. о 3,169.540 зр. більше, як минушого року. Цезітас до покриття Долитавщиною (70 проц.) і Угориною (30 проц.) 101,840.193 зр. До того треба ще додати видаток на войско в окупованих краях в сумі 3,582.000 зр. (о 28.000 зр. менше як в минулому році). Крім того ждає міністер справ заграничних кредиту 39.000 зр. на будову в палаці амбасаді в Константинополі, потрібної в наслідок послідного землетрясеня.

Спільні видатки розділяють ся як сандує: Міністерство справ заграничних: 3,684.500 зр. о 63.700 зр. більше). — Міністерство війни: 143,553.088 зр. (о 4,071.480 зр. більше); з того же припадає на звичайні видатки войскові 116,045.956 зр., на надзвичайні 14,525.872 зр.; на звичайні видатки маринарки 10,127.060 зр., а на надзвичайні 2,354.200 зр. В порівнаню

з минушим роком збільшили ся видатки на войско о 3,618.693 зр., на маринарку о 214.380 зр. — Видатки спільного міністерства фінансів прелімінарно на 2,614.355 зр., т. е. о 5.677 зр. менше як минушого року; видатки найвишого трибуналу обрахункового прелімінарно на 127.970 зр. (о 18.190 зр. більше).

Замкненє рахунків за 1893 р. показує, що звичайні видатки переступили назначену суму о 2,800.174 зр. Надвишка доходів звичайних вносила в 1893 р. 54,956.691 зр., т. е. о 12,673.291 зр. більше, як було прелімінарно. — З замкненя рахунків з 1892 р. показує ся, що покритє було о 7,178.764 зр. більше, крім того всілякі надлишки вносили 1,355.834 зр., від того однакж треба відшукнути переступленє кредитів в сумі 4,627.479 зр. Остаточний результат єсть о 3,857.120 зр. користлиший від прелімінаря.

Бар. Гельферт поставив внесенє, щоби відслати до маючої вибрати ся комісії з 21 членів, та щоби вибрати комісію нетраційну. Внесенє се прийнято і приступлено зараз до вибору тих комісій.

На резолюцію австрійської Делегация в справі полішненя харчу для войків, відповів міністер війни, що змушений жадати нових, в ніякий спосіб не даючи усунути ся кредитів на цілі войскові, не був в можності вставити на ту ціль до бюджету міністерства війни відповідної суми, однакж не спускає з ова сеї справи.

По виборі комісій закрито засіданє а обі комісії зібрани ся зараз і уконституовали ся.

По полудні тогож самого дня відбуло ся засіданє угорської Делегация. Під проводом найстаршого віком делегата Нако приступлено до вибору президії. Президентом вибра-

54)

Матій Сандорф.

(Повість Юлія Верна).

(Дальше).

Саме тепер увійшов до салюну Петро, а за ним ішов молодий рибак. Розмова отже закінчила ся.

— Ну, як, Люджі, чи ви вдоволєні тим, що бачили? — спитав доктор Антекірт.

— Та-ж то пишній корабель, той „Феррато“ — відповів Люджі.

— Я рад з того, що він вам сподобав ся — відповів доктор, — бо ви будете у мене другим офіциром лиш доти, доки аж обставинами не позволят мені заіменувати вас капітаном.

— О, пане доктор!...

— Памятай собі, любий Люджі — віддавав ся Петро, — що коли доктор раз щось скаже, то так і певно буде.

— Певно, що так буде, але скажи, Петре, краще, коли Бог допоможе.

Марія і Люджі розпрацали ся з доктором і Петром та мали вертати до дому. Умовили ся так, що Люджі мав обняти службу, а коли его сестра перенесе ся на корабель, доктор не хотів, щоби Марія оставалась в

Мандераджо, бо річ була можлива, що Карпена пізнав би був в ній доньку Андрія Феррата.

Коли брат і сестра вийшли, казав доктор закликати до себе Поента Пескаде, з котрим хотів поговорити в присутности Петра Баторо.

Поент Пескаде прийшов зараз і станув собі так, як той чоловік, що готов вислухати приказу і зараз его сповнити.

— Мені потреба тебе, Поенте Пескаде — сказав доктор.

— Мене і Капа Матіфу?

— Поки що лиш тебе самого.

— Що маю робити?

— Підеш зараз на беріг, таки аж до самого Мандераджа, то єсть передміє під Ля Валлеттою, там наймеш собі деяке помешканє, комнату або хатчину, найліпше в якій найпростійший господі.

— Розумію.

— Звідтам будеш слідити на кождім кроці за одним чоловіком — то річ дуже важна — щоби він мені не втік. Але памятай, щоби ніхто навіть не здогадував ся, що ми знаємо ся. Коли буде треба, то й перебереш ся.

— Отсе як-раз для мене.

— Той чоловік, так мені розповідали — говорив доктор дальше — вербує найбільших злодюгів в Мандераджо і платить їм готівкою. На чий рахунок він то робить і на що їх вер-

бує, не знати. Отже ти розвідаєш ся о тім, і то як найскорше.

— Я то вже довідаю ся.

— Коли-ж довідаєш ся, як діло стоїть, то не вертай назад на корабель, бо може хто буде слідити за тобою. Напиши лиш кілька слів до мене і дай на пошту в Ля Валлетті та назначи мені на вечер яке місце де на самім кінці на підгородю Ля Сенглеа. Там вже мене застанеш.

— Добре, — відповів Поент Пескаде. — Але по чім пізнаю я того чоловіка?

— То не буде трудно. Від чого у тебе розум? Я спускаю ся на твою інтелігенцію.

— Та коли мені хоч знати, як називає ся той панок?

— Він називає ся Карпена.

Ледви що Петро почув то імя, як відозвав ся зараз на голос:

— Що? Той Іспанець тут?

— Тут! — відповів доктор Антекірт — мешкає таки на тім самім передміє, де ми відшукали дитий Андрія Феррата, котрий з его ласки дістав ся до вязниці і там помер.

Доктор розповів все, що ему сказала Марія. Тепер і Поент Пескаде зрозумів, яка то важна річ придивити ся, що робить та чим займає ся той Іспанець, котрий певно по тих норах злодійських в Ля Валлетті лагодив ся до якогось злочину.

В годину пізніше не було вже Поента Пескадого на кораблі. Щоби ніхто его не ви-

но Людвика Тішу а той, дякуючи за свій вибір, порушив в своїй промові ті самі гадки, що й президент Хлюмецький в австрійській Делегації та закінчив окликом в честь короля.

Міністер скарбу Каляй предложив відтак спільний бюджет, а по тім приступлено до вибору комісії: бюджетової, для справ заграничних, військової, фінансової, для справ маринарки і для замкнення рахунків. На резолюцію угорської Делегації в справі утворення третої академії військової на Угорщині, відповів міністер війни, що на виготовлене плянів і інші тим подібні видатки вставлено вже до бюджету міністерства війни на 1895 р. суму 40 000 зр., хоч отворене тої академії доти не наступить, доки не будуть залагоджені пильніші і важніші справи на поли виховання військового. — По виборі і уконституованю ся комісії закрито засідане.

Перегляд політичний.

Цісарська промова, котрою мають бути завтра торжественно відкриті спільні Делегації, буде містити в собі відклик до жертволюбивости народів держави в користь збройної сили держави і завірене о добрих відносинах Монархії до держав заграничних та о забезпеченю мира на найближшу будучність. В понеділок дасть Міністер справ заграничних поясненя ситуації політичної.

Молодоческі члени Делегації розділили поміж себе реферати в той спосіб, що Кафтан буде промавлати о загальній ситуації політичній, Пацак о справах військових, Брзорад о доставках для війська і о справах консулярних, а Сляма о краях окупованих. Сляма їздив умисно по тих краях і робив студії.

Підчас коли російський міністер фінансів голосить цілому світови миролюбивість царя і его держави, не перестав російський міністер війни пересувати войска на західну границю. В Батумі роблять тепер приготування, щоби в Кавказу перенести 38 дивізію піхоти до Одеси, а звідси до Бобруйска.

слідив, на случай коли-б хтось за ним ходив, став він волочити ся вздовж Страда Реале, котра тягне ся від форту Санкт Ельмо аж до Фльоріяна. Коли-ж вже добре було змеркло ся, пустив ся до Мандераджо.

Щоби зібрати ватагу злодюгів, котрі вже з натури готові були би до розбій і рабунку, не було дійсно догіднішого місця, як се підземне місце. Там можна було без сумніву знайти людей із всіх країв, падлюків із Входу і Заходу, втікачів з кораблів торговельних, дезертерів з військової маринарки, передовсім же Мальтанців з найпосліднійшої верстви народу, горлорізів, в котрих плила ще кров давних розбійників морських.

Карпена, що мав зібрати горетку відважних людей, готових до всего, мав тут в чім вибирати. Від часу свого приїзду не виходив він із тих шинків, що знаходять ся в найближше положених улицах Мандераджо, і там его знакоми могли застати его кожного часу. Поент Пескаде не мав отже майже ніякого труду вишукати того чоловіка; одво, що лиш було трудно — то вивідати ся, для кого і за чий гроші він тих людей вербує.

То очевидно не его були гроші. Пять тисячів ринських нагороди, котрі він заробив собі на ровиньській пригоді, пустив він був вже давно. Карпену ненавиділи люди в цілій Істрії і він не міг знайти собі місця в ніякій садибі на побережю. Взяв ся отже волочити ся без цілі по цілїм світі. Гроші розкотили ся борзо, а він, що став ся нужденником через звістне свое погане діло, упав ще глубше.

Отже нікого не подивує, що він пішов на службу великій ватазі розбійників, для котрої збирав тепер послідних падлюків, що мали комись зачовняти опороженні на шибениці місця. В тій цілі прибув він на Мальту, а головно до Мандераджо. Куди мав Карпена

З Шангаю доносять, що коло Каї-ченг в Кореї пришло дня 2 с. м. межі хінською і японською армією до великої битви, котра протягнула ся через два дни. Хто тут побідив, ще не знати. Бюро Райтера доносить знов, що ціла полуднева Корея повстала против Японців. Межі японськими а корейськими войсками пришло до битви, в котрій Японці потерпіли великі страти і мусіли уступити ся аж до Фузану.

Новинки.

Львів дня 15 вересня.

— Спомини з подорожи Є. В. Цісаря в р. 1880. З нагоди побуту Монарха у Львові пригадали собі люди кілька пригод з побуту Его у нас тому 14 літ. В околици Мостиск і Судової Вишні і доси згадують добродійства ласкавого Монарха. В році 1880 резиденція Найясн. Пана була в Крисовичах. Там проходжував ся Він раз по парку і замітив на поли малих пастухів. Підійшов до них і став з ними розмавлати, так що они то розуміли. Питав ся про їх житє та чи ходять також до школи. Заохочував їх, щоби вчили ся, і обдарував кожного дарунками в грошах. Вернувши до резиденції, оповідав Монарх з вдоволенем свою стрічу з пастухами і рад був з того, що міг з ними порозуміти ся. З тих пастухів виросли вже тепер молодці, а кожний з них згадує ту розмову з ласкавим Цісарем, що не соромить ся поговорити і з найбідайшим своїм підданним. — Друга пригода Є. В. Цісаря була така. На третій день маневрів під Судовою Вишнею замітив Монарх згарища хати, що згоріла перед кількома годинами, і селянина, що падавав над згарищами. Отже Монарх казав зараз своему ад'ютантові гр. Беккови, щоби передав для погорільця сто гульденів на руки секретаря повітового п. Завадзкого. На другий день казав Найясн. Пан закликати до себе п. Завадзкого і спитав ся его, чи селянин дістав ту сотку. Завадзкий потвердив і додав, що постарав ся й о материял будівляний для селянина. За се подякував ему Монарх особисто. — Тоді також підчас тих маневрів бачив Монарх, як войска потолочили поля, і наказав властям з притиском, щоби шкід польных не важнили ся о-

пінювати за надто низько, та щоби зараз виплачували винагороди. Так дбає наш Цісар про своїх селян.

— **Доповняючий вибір** грох членів Ради нов. в Долині з більших послостий відбуде ся 17 жовтня.

— **Руска бурса в Ярославі.** Виділ сеї буреси пише: Тому рік ніхто би був не сподівав ся, що в Ярославі повстане руска бурса. А тимчасом сего місяця в ярославській бурсі рускій знайшло вже поміщене 12 учеників, переважно селянських дітей і то дуже бідних родичів. Крім них дістає ще один ученик обід і вечерю. Додати належить, що чотирох учеників з I-ої сімн. класи були би ніколи не виділи школи, як би не бурса. То ученики від Самча, Тарнова, Улянова і т. д. Тих учеників приймив виділ майже за дармо в надії, що патріотична Русь підобре нас морально і матеріяльно, щоби ми в самім початку могли бурсу належно удержати. Коли-б нам були средства материяльні ще лучше дописали, могли ми були прийняти і 30 учеників. Уже нині виділ застановляв ся над тим, що в будучім році шкільнім треба буде змінити локаль бурси і прийняти більше число учеників. Дня 9 вересня с. р. відбуло ся посвячене локаль бурси. Чину посвяченя довершив о. крил. Іван Хотинецкий з духовенством місцевим при участі ярославської інтелігенції рускої. По посвяченю промовив до дітей і віддав управу бурси учителеви М. Крушельницькому. Бурсу урядили ми після всьох вимог, зробили все, що було в нашій силі, аби тільки ратувати молодіж руску! Як з одної сторони гордимось нашим ділом, так з другої боїмо ся: чи будемо в силі удержати цілий рік. Уже нині обчисляли ми, що в сім році будемо мали до 400 зр. недобору, але потішаємо ся, що наша патріотична Русь не дасть нам загинути і відживаємось до всіх щиролюбячих сердець руских, щоби були ласкаві як до тепер так і на будуче спомогати нас материяльно і морально, а Бог винагородить стократно!

— **Про пожари лісів** в північній Америці, о котрих ми-вже доносили, прийшли сими днями ще такі страшні вісті: Дня 4 с. м. стверджено, що згоріло більше, як 300 квадратних англійських миль найкрасшого ліса і лук. В самім Вісконсіні згоріло триста мільонів старих кодрів. Після найновіших справоздань за один день огонь засягнув ліси на західній границі держави Нью-Йорку. Уражайні околиці Шантанк і Еріе

повести свою ватагу, того бояв ся він сказати, бо недовіряв дуже своїм новим товаришам. Тим знов було все одно, чи они то знають, чи ні; їм ходило лиш о то, щоби дістали готові гроші та щоби з крадіжки і розбій мали добру пайку — тогди були они готові пійти хоч би й на кінець світа.

Тут треба ще сказати, що Карпена не мало здивував ся, коли побачив знову Марію на улиці в Мандераджо. Мимо того, що не видів єї вже п'ятнадцять літ, пізнав єї відразу, так само, як і она его. Впрочім він дуже був нерад з того, що она може довідала ся, за яким то ділом він приїхав сюди аж до Ля Валлетти.

Поент Пескаде мусів дуже хитро забирати ся до свого діла, щоби довідати ся того, чого докторова дуже було потреба, а з чий Іспанець дуже таїв ся. А всеж-таки Поент Пескаде перехитрив Карпену. Він перебрав ся за волоцюгу, не відступав Карпену і зі всеї зволочи в Мандераджо умів найліпше позискати собі его довіре, бо хвалив ся тим, що вже вєдуи набоїв страшно богато; ще лиш яка дрібничка, а на Мальті чекає вже его шибениця, в Італії гійотина¹⁾, а в Іспанії гаротта²⁾. Він удавав, що дуже не любить, ба

¹⁾ Гійотина (слово французке: guillotine, читає ся „гіютін“), машина до стинаня голів, уживана у Франції, придумана французким лікарем Гійотеном а заведена підчас французкої революції. Єсть те тяжка, острый ніж, що спадає з гори, посуваючись в назах межі двома стовцями, на ковбан, на котрім спочиває шия чоловіка, котрого мають стратити.

²⁾ Гаротта єсть те машина до траченя людий, уживана в Іспанії; єсть те стови, а на нїм зелізо, котре закладають чоловікови на шию

й ненавидить тих боягузів, що то вже дрожать на сам вид поліціяна. Словом, удавав знаменито послідного драба! Карпена, що знав ся на того рода людех, умів его оцінити.

Оттаким способом робив Поент Пескаде розбихака з себе та й сягнув свою цілі і довідав ся о всім. Дня 26 серпня р.но дістав доктор Антекірт письмо від него, в котрім він доносив ему, де має з ним зійти ся ще того самого вечера аж на самім кінці підгородя Сеніглей.

В послідних днях поступала робота на кораблі „Феррато“ досить жваво наперед. Найдалше до трох днів мала закінчити ся направи, мали набрати вугля і корабель міг виплисти знову на широке море.

Вечером пішов доктор на то місце, котре назначив ему Поент Пескаде. Була то мала площа на самім кінці підгородя.

Вибила осьма година. Може яких пять-десять осіб ходило ще по тій площі, бо тут відбував ся торг, котрий ще доси не був закінчив ся.

Доктор Антекірт ходив собі тут поміжи людьми, мужичами і жінками; они всі були тутешні. Нараз хтось поклав на него руку.

Якийсь драгтивий і замащений хадує, в повагинанім, старім капелюсі на голові, подав ему хусточку від носа та відтак сказав до него:

— Отсе украв я Вашій Сьвітлости як-раз в сій хвили. Другим разом нехай Ваша Сьвітлість ліпше цильнують своєї кашні.

То був Поент Пескаде, так перебраний, що й не можна було его пізнати.

— Пустий жарт — сказав доктор.

і відтак стигають его шрубамі доти, доки аж чоловіка не задушать.

мали найбільше потерпіти. Огонь грозив дня 4 с. м. місцевостям Фредонія Кунті і Буффальо. Звітам доносять, що дим був такий страшний, що кораблі не могли плисти по озерах і ріках. На озері Еріє дня 3 с. м. два великі кораблі причалили до берега. Осіб було 700 і вони перебували страшно ніч, поки їх виратувано. У вигорілих околицях воздух заражений, бо людські і звірячі трупи гниють. Ніхто не хоче йти закопувати трупи, так що правительство буде мусіло військо ужити до того. Один машиніст виратував цілий поїзд, повний людей так, що серед найстрашнішого огню і диму, зайняв цілою силою пари на багна, де люди могли вже дихати. Один телеграфіст Тома Дун, котрого дим стоїв уже в огні, телеграфував на всі сторони, щоби ніхто не їхав в горючі околиці. Тим способом сининив багато поїздів з людьми, але сам при апараті телеграфічній погіб, як справдішній герой. Часописи описують страшні події з тих пожарів. Одна жінка з Гінклей була така щаслива, що вийшла ціла з того пожару, але що она пережила за кілька годн, то аж страшно слухати. Дзвони на тривогу почула она дуже пізно і так, як стояла, вибігла з хати. Дим був такий густий, що лиш напоначки могла йти помалу вперед. Огонь трохи її не задушив і налякав її так, що почала бігти. Так забігла она на шлях земліниці. Пороги на шляху уже горіли. Що кілька кроків наступала она на людей, що омлілі поспадали на землю. Раз переваляла ся на знакомого жebraка, котрого одежа вже горіла. Відтак стрітила матір з чотирма дітьми; не могла їй допомогти, тільки вхопила одну дитину, глянула, як мати впала, і побігла на стацию. Там скрила ся в однім поїзді. Зайшла до вагону і що побачила? Муж і жінка на пів уже спалені, ледви живі, сиділи біля себе. Нараз муж зірвав ся, поцілував ще жінку і вискочив вікном в огонь. Хто остав ся при житю, той бейт ся тепер відомкнути очі, або й не може їх відомкнути, бо має випалені. Іншим ціле лице покрили міхурі, так що певно очі потратять. І то множество людей стрінуло таке нещастя при тих пожарах лісів.

— Дирекция почт оповіщує: Сям подає ся до загальної відомості, що почтовий уряд в Лаврові (повіг Старемісто) з днем 4 вересня с. р. на якийсь час заступаючий. З той причини приділено місцевість Лаврові до округа доручень поштового уряду в Спассі, а місцевості: Галівку, Ліпину малу, Навчівку малу, Навчівку велику,

Плоске, Погик великий, Тиху і Виців до округа доручень поштового уряду в Старім місті.

В с я ч и н а.

— Громи а дерева. Загально звістно, що в часі бурі виставлені найбільше на небезпечність удару грому дерева, однако поодинокі роди дерев значно в тім взгляді різнять ся від себе. Про дуже нерівну спосібність поодиноких цнів дерева переводити ток електричний поробив Йонеску Дімітріс дуже інтересні проби, котрі відтак описав в часописи Natur. До своїх проб уживав Дімітріс машини Гольца і перелускав її іскри через різні роди деревних болон. З того показало ся, що дубину перебивали іскри вже при трьох оборотах машинового колеса, чорну тополю при п'ятьох оборотах, а бучина вимагала аж 15 до 20 оборотів. Замітна річ, що при тих пробах болонка і тверде дерево виказували однакові властивості а також більша або менша скількість води в дереві не мала ніякого значіння. Не вмістимість води, лише більша або менша вмістимість товщу в дереві впливає на сильнішу або слабшу вразливість на удари грому. З огляду на се можна дерева поділити на дві класи т. е. на дерева богати в крохмаль як дуб, тополя, верба, клен, вяз і ясень та богати в товщі, до котрих треба причислити липу, волоській оріх березу і бук. Перша класа виставлена найбільше на небезпечність удару грому і звідси походить звичай садити для охорони перед громом тополі коло буданків, бо они притягають на себе в часі бурі громи і служать таким чином за громозводи. Цікаво захоче ся супротив грому сосна, котру в літі треба причислити до дерев богатих в крохмаль а в зимі до богатих в олій, з чого виходить, що она в літі виставлена більше на небезпечність грому як на весні і в осени. При пробах Дімітріса треба було більше оборотів машини, щоби іскра перебила зимове дерево соснове як до перебитя дерева букового. Крім проб з живим деревом робив Дімітріс також проби з деревом мертвим і прийшов до такого висліду, що его переходить іскра легше, значить: грим ударає о много частійше в завмерлі, сухі дерева, як в дерева живі. Кори і листе всіх дерев показали ся злими провідниками.

Набуті Дімітрісом висліди доповнили і потвердили висліди Гельмана, котрі доказали, що дійсно ударає грим рідше в дерева в зимі задля товщу і олію, який в них назбирав ся, як в літі, очевидно узглядяючи ту обставину, що бурі в зимі — як звістно — о много рідші як в літі. Дальше доказав Гельман, що листе, на котрім суть волоски, а особливо волоски мягкі, зменшає небезпечність удару, бо кінчик кожного волосочка ділає як розрядич нагромадженої довкола дерева електрики. Дятого н. пр. буки о много безпечніші перед громом як дуби, з їх гладким, заокругленим листем. Подібні проби робив і Векерт, поклавши на два рівно сьильно електрикою набиті кондуктори дубовий і буковий листок. Показало ся, що буковий листок витягнув з кондуктора три рази скорше електричність як дубовий. Крім тих проб суть ще статистичні дані про удари громів в лісах князівства Ліппе за роки 1879 до 1885 і за рік 1890. Кусник ліса, який вибрано для сеї статистики, складав ся з 11 прц. дубів, 70 прц. буків, 13 прц. смерек і 6 прц. сосон. В згаданім часі ударив грим в 159 дубів, в 21 буків, 20 смерек, 59 сосон і в 21 інших дерев. Отже показало ся, що в смереки бив грим 5 разів, в сосни 33 разів, а в дуби аж 48 разів більше як в буки. При тім ударив грим 197 разів в пні, а 78 разів в верхки дерев.

Т Е Л Е Г Р А М И.

Прага 15 вересня. Угода межі Молодочехами а чеськими поступовцями розбила ся. Молодочехи відкинули предложені їм поступовцями точки угодові.

Білград 15 вересня. В радикальній партії прийшло до поважного роздору. Часть радикалів відступила від Пашича.

Цетинє 15 вересня. Мати князя чорногорского запедужала небезпечно.

Льондон 15 вересня. Після хінських жерел згнуло в битві з Корейцями 1.200 Японців.

Рим 15 вересня. Майже вся праса італіянтка похвалює бесіду Кріспіого виголошену в Неаполи, в котрій він звизав власти духовні і світські до спільної борби против анархістів.

Рух поїздів залізничних

важний від 1 мая 1894, шієля львівск. год.

В і д х о д я т ь д о

	Послиний		О б о б о в и й			
Кракова	8:00	10:46	5:28	11:11	7:31	—
Підволочиск	8:44	3:20	10:16	11:11	—	—
Підвол. Підзам.	6:58	3:33	10:40	11:33	—	—
Черновець	6:51	—	10:51	3:31	11:06	—
Стрия	—	—	10:28	7:21	3:41	7:48
Вельця	—	—	9:56	7:21	—	—

П р и х о д я т ь з

Кракова	3:03	6:01	6:46	9:36	9:36	—
Підволочиск	2:48	10:06	6:21	9:46	—	—
Підвол. Підзам.	2:34	9:20	9:21	5:57	—	—
Черновець	10:16	—	7:11	8:13	1:03	—
Стрия	—	—	9:23	9:10	12:46	2:38
Вельця	—	—	8:24	5:21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору пичну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. раніс.

Час подаємо шієля годичника львівського він різнить ся о 35 минут від середно-європейського (залізничного): коли на залізници 12 год., то на львівскім годичнику 12 год. і 35 мін.

— Що жарт то правда, але не пустий, пане доктор!

Аж тепер пізнав доктор Поента Пескадого і мало що не розсміяв ся на весь голос, але й зараз стямив ся та спитав, що чувати про Карпену.

— Він таки напавду вербує тут самих найбільших злодіїв, які лиш сугь в Мандераджо.

— А для кого?

— Для якогось Цірова.

Для Цірова, того що родом з Сицилії, для товариша Сарканього? Яка може бути звязь межі сям пужденником а Карпеню?

Кольо доктор то собі лишне розважив, то й знайшов пояснене, длячого то все так якось давно склало ся. Та й не ошпав ся в своїх здогадах.

Сарканій мусів преці довідати ся, що втікачів з пізіньскої башні половили лиш через Іспанця. Він певно десь казав вишукати того Карпену і знайшов его в найбільшій нужді та зробив з него агента для Цірова, котрому треба було таких людей до служби в інтересі своєї спілки. Карпена був отже першим початком сліду, за котрим вже доктор не потребував шукати на ослі.

— А чи знаєш, на що він тих людей збирає? — спитав доктор Поента Пескадого.

— Для ватаги розбілників, що обібрали собі Сицилію за поле свого ділання.

— Сицилію? Так, правда!... Так есть!... А то би де так?

— У всхідних провінціях, межі Спраку-а Катанією.

Так отже дійшли до початку підприємства.

— А ти як то довідав ся?

— Таки від самого Карпени, що зі мною дуже подружив ся, а котрого поручаю і Вашій Світлости.

Доктор на то лиш кивнув головою.

— Іди-ж тепер на корабель та перебери ся.

— Ще ні, бо отся ноша мені дуже сподобала ся.

— А то чому?

— Бо я маю честь бути бандитою з ватаги Цірова.

— Гляди-ж, щоби тобі не зняли голови з плечий.

— За вас, пане доктор, нехай би! — відповів Поент Пескаде.

— Лепский з тебе чоловічок!

— З мене, не хвалячесь, трохи хитра штука і я хотів би їх всіх загнати в матню.

Доктор зміркував, що поміч Поента Пескадого може серед сих обставин станути его плянам в пригоді. Через то, що Поент Пескаде удавав розбілника, умів він підійти Карпену і довідати ся від него его тайни, буде отже добре, коли він буде так робити, як сам схоче.

До п'ять минут скінчила ся розмова. Доктор і Поент Пескаде розійшли ся, щоби їх ніхто разом не побачив. Поент Пескаде пішов вдовж берега Сенглей, наймив там собі у великім порті лодку і вернув сею дорогою до Мандераджо.

Заким він туди прийшов, був доктор вже на яхті. Там розповів він все Цірови, що стало ся. Не затаїв також перед Капом Матіфу того, що Поент Пескаде для загального добра вваж ся на дуже небезпечні способи.

Велит підійє голову і грині розложив руки та знову їх спустив а відтак говорив, яз би сам до себе:

— Горе їм, екоро би лиш один волос спав ему з голови, лиш один волос...

Послідні слова стали за все, що Кап Матіфу міг би був сказати, коли-б у него був талант до говореня пустих слів.

(Дальше буде).

Велика Львівська Лотерія Виставова

Послідний місяць

Головні виграші

60.000 зр. 10.000 зр. 5.000 зр.

в готівці по потрученню лише 10%

Львівські льоси виставові по 1 злр.

поручає

М. Клярфельд, Сокаль і Ліп'єн, Осип Роснер.

Загальна Вистава краєва.

Бльокни і карти вступу поодинокі

по ціні бльокновій,

Катальогі, Провідники

Льоси по 1 злр.

ВСІ ЧАСОПИСИ ЄВРОПЕНСКИ

Бюро дневників і оголошень **Л. ПЛЬОНА**

улиця Кароля Людвика ч. 9 65

Кіоск на Виставі побіч брами головної.

Бюро оголошень і дневників

приймає

О Г О Л О Ш Е Н Я

до всіх дневників

по цінах оригінальних.

До

Народної Часописи, Газети Львівської і „Przeгляд-y“
може лише се бюро анонса імпрати.

На сезон осінній поручаю мої машини і зваряди рілньничі, молотільні, млинки, січкарні, англійські ножі до січкарень, машини до шитя, машини до витисканя льну і маку, праси до олію і т. д. Доброта моїх зварядів загально звістна, так що через довгі уже літа мали они найбільший безперечно відбут в цілій Австро-Угорській монархії, а жадна инша краєва конкуренция невестигла мені пошкодити, позаяк виконане їх в кождім напрямі є добре а притім суть дешеві.

Рабат 5% за збиране замовлень на товари. Просить ся при замовленях о подане докладної адреси, послідної почти і стації залізничої.

З поважанєм:

Л. І. ПАТРАХ

експорт кіє і машини рілньничих в Стрию (Галичина).

73

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні урядження для стаєв і обор.

На жадане висилаємо катальогі.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файгель

у ЛЬВОВІ, улица Коперніка число 21.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перецливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні урядження купелєві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури лянні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Л Ъ В І В ГАМЕЛЬ І ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальогі.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всі дневники по цінах оригінальних.